

[#ApiedarvienaTartiufa](#) Privalau kai ką parašyti. Politiko gyvenime visko būna: stengiamės atrodyti jautresni ir geresni nei esame, kai ko rinkėjams nepasakome, bet mielai transliuojame mažus nuopelnus.

Tačiau retai tenka matyti vaizdą, kai politikas kone keliais vaikšto aplink bažnyčią, dedasi religingiausiu bent jau iš trijų milijonų lietuvių, keikia ir prakeikia visus, kurie neuždraudžia abortų, kurie būna neištikimi antrajai pusei, politinius oponentus vadina Tėvynės išdavikais ir vagimis.

O tada atsitinka taip, kaip atsitiko Gražuliui, kuris suviliojo jauną moterį, tada ragino ją pasidaryti abortą, pažadėjo net finansuoti negimusio žmogaus nužudymą, galų gale paaiškėjo, kad visa jo disidentinė veikla, leidusi kitus vadinti Tėvynės išdavikais, tebuvo atsisakymas tarnauti sovietų kariuomenėje ir už tai paskirta bausmė. Tikriausiai sunkumų išsigando ir jokios politikos šiame poelgyje galėjo ir nebūti.

Prisimenu vieną JAV kongresmeną ar senatorių, gal prieš kelis dešimtmečius pagarsėjusį kaip aršiausią kovotoją prieš homoseksualus. Vieši juos smerkiantys pasisakymai, įstatymų pataisos, o vėliau buvo užkluptas, kad tuo metu pats viliojo jaunus vyrus...

Tai – šių laikų tartiufai, savo niekšybę slepiantys po kilnių pasisakymų ir neva kilnių tikslų lavina. Jie moko kitus gyventi, moralizuoja, tačiau patys sumaniai naudojami visomis niekšybėmis ir atkakliai siekia savanaudiško tikslo.

Visa šalis jau daug metų pažįsta ir Puteikį. Jis gali daug kalbėti apie vagis, neva korumpuotus politikus ir žurnalistus, bylas dėl garbės ir orumo pralaimi, tačiau toliau pliauškia bele ką. Taip susikuria kovotojo su blogiu įvaizdį.

Tačiau, kai sąžiningus principus reikia pademonstruoti pačiam, Puteikis neria į krūmus. Šiuo metu jis yra tikriausiai vienintelis, turintis nekilnojama turtą Vilniuje, tačiau išprašęs ir trijų kambarių butą Seimo viešbutyje. Ir kai Seimo valdyba paprašė išsikelti, prasidėjo graudūs verkšlenimai dėl šios atimamos privilegijos. Valdybos sprendimą vadina niekiniu, reikalauja dar kažko, tai žada išsikelti, tai vėl sako neturintis kur, verkia, kad valdžia privers jį pulti į greitųjų paskolų liūną ir ten nuskęsti. Šis butas Seimo viešbutyje šuo metu yra faktiškai užgrobtas.

Kiek tokie bajorai kainuoja valstybei? Kai prieš dvejus metus pradėjome darbą, keliasdešimt naujų Seimo narių gyvenome tikrame viešbutyje. Bent jau aš – kelis mėnesius, kiti irgi panašiai. Nes kažkas iš buvusiųjų neišsikraustė iš Seimo viešbučio. Valstybei tai kainavo didžiulius pinigus, nes mokėjo ir už tuos, kurie neišsikraustė, naudojami komunalinėmis

paslaugomis ir nieko už tai nemokėjo, turėjo valstybė mokėti ir komerciniam viešbučiui už mūsų gyvenimą. Tai - mokesčių mokėtojų pinigų tratinimas.

Matau vaizdelį išrinkus Puteikį šalies prezidentu: po darbo automobiliais su švyturėliais apsaugos darbuotojai lydi jį nakvoti į užgrobtą Seimo viešbutį, o kadencijos pabaigoje atsisako išsikraustyti iš Daukanto gatvės rūmų, nes su juo niekas sutarties juk nenutraukė, tik rinkimai kažkokie keisti įvyko, bet jie nieko juk nereiškia...

Puteikis sako, kad jo elgesys yra menkavertis, štai kiti vagia daug daugiau. Tai galėčiau palyginti su degtukų vagimi. Jis ateina į parduotuvę per dieną šimtą kartų, pavagia šimtą dėžučių degtukų, o kai pagauna vagiant paskutinę, pradeda šaukti: štai anas tai sūrėlį pavogė, o mano degtukai... Be to, jis daug kovojantis su oligarchais. Nu tiap... Žemai nusilenkus, kojas apkabinus pačiam įtakingiausiam oligarchui Seime, gavus smulkių (balsavimas prieš biudžetą) nuodėmių atleidimą, galima nieko neveikti ir kovoti, kovoti prieš blogį. Diferencijuota kova jokio pavojaus nesukelia. Štai Džiugelį iš frakcijos oligarchas išmetė tik už vieną sakinį, nespėjus net prieš biudžetą pabalsuoti...

Nuo pavasario sesijos pradėsiu fiksuoti Puteikio darbą Seime. Kažkada, kadencijos pradžioje, tai darė ir viešai skelbė Maldeikienė, nes šis ponas visiškai nevaikšto į posėdžius, susikūrė kažkokias sistemas, kai išeini, kortelės neištrauki, tada nemažai balsavimų kažkaip užskaito.

Kartą į Antikorupcijos komisijos posėdį atėjo Puteikis. Sėdi tylus. Aš joje dirbau jau du mėnesius, tai ir klaisiu kolegos, o ką čia Puteikis, pasėdėjęs dešimt minučių, veikė? Kolega sako, kad jis yra tos pačios komisijos narys. Tik aš jo posėdžiaujant nebuvau matęs. Dažniausiai ateina, užsiregistruoja ir vėl išeina. Panašus jo darbas ir komitete.

Tačiau toliau taip tęstis negali. Žmogus juk gauna atlyginimą, tai bent pasėdėti komisijų bei komitetų posėdžiuose privalo. Nebūtinai ką nors dirbti, užtenka, kad pasėdėtų. Užkniso šių laikų tartiufai, kitiems rodantys šviesos ir doros kelią, moralizuojantys, o patys ir toliau savo niekšybės krečiantys.

